

Paula Harrison • Jenny Løvlie

Kitty

și hoțul
pietrei înstelate

Traducere de Casian Peneș

10

București, 2022

Capitolul

1

Cu ochii măriți de încântare, Kitty admira obiectele expuse în muzeul din Hallam City. Toată săptămâna așteptase cu nerăbdare excursia școlară. Erau atât de multe lucruri interesante de văzut, de la statuile înalte din piatră la armura

argintie care scliffea în lumina soarelui
ce pătrundea prin cupola de sticlă a
muzeului.

— Pe aici! i-a chemat doamna
Phillips, profesoara lor, și toată clasa a
urmat-o, urcând scara maiestuoasă de
marmură până la ultimul etaj.

Copiii chicoteau entuziasmați.
Trecuseră pe lângă o vitrină în care
erau expuse oasele unui triceratops și
urmele fosilizate ale unui stegozaur.
Alte vitrine prezentau gândăcei
sclipitori ca niște nestemate, precum și
desene ce înfățișau papagali cu aripile
colorate în toate nuanțele curcubeului.

Doamna Phillips a bătut din palme.
— Bine, copii! V-ați luat creioanele
și gumele de șters, nu-i așa? Găsiți
un lucru care vă place și desenați-l
cu mare atenție pe hârtia voastră. Nu
uitați să notați ce reprezintă!

Mulți dintre ei s-au repezit spre
oasele de triceratops.

Kitty s-a plimbat un timp, cercetând cu privirea diferitele exponate. Într-un final, s-a oprit la vitrina cu pietre și cristale și s-a aplecat spre ea. Înăuntru erau expuse zeci de pietre multicolore. Într-un colț al vitrinei se afla o piatră împestrițată cu granule de argint și chihlimbar, care scliffeau în lumină.

Kitty a citit eticheta: „Acest meteorit a fost descoperit la Jamal’s Hill. Meteorii sunt roci provenite din spațiu care se prăbușesc pe Pământ”.

Fetița a zâmbit.

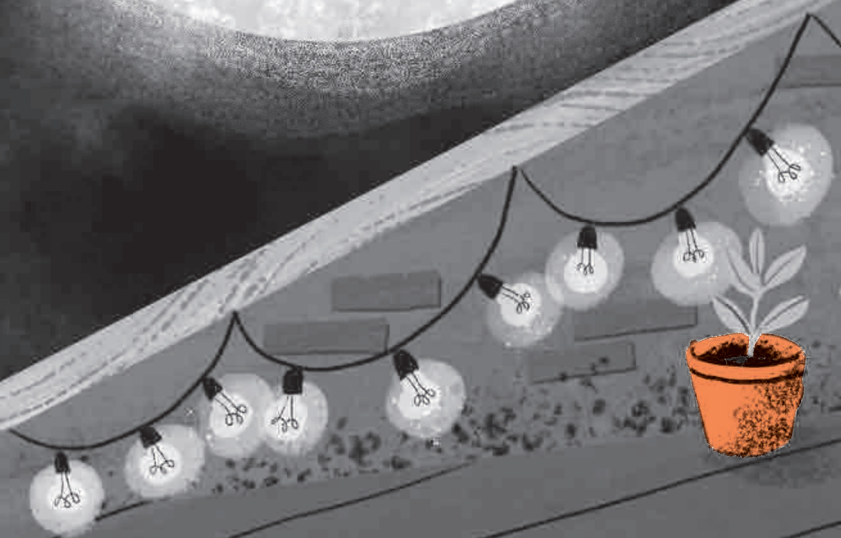

— Piatra asta a venit de departe!
Și-a scos creionul și a început să
deseneze meteoritul pe coala de hârtie.
Abia aștepta să-i povestească totul
lui Pumpkin, pisoiașul ei, când se va
întoarce acasă.

În seara aceea, Kitty stătea pe terasa de pe acoperișul casei împreună cu Pumpkin, care se ghemuise lângă ea. Sute de stele pâlpâiau pe cerul întunecat și o strălucitoare lună plină răsărise deasupra clădirilor.

— Din tot muzeul, asta mi-a
plăcut cel mai mult, Pumpkin! i-a
spus ea în timp ce-i arăta pisioului
roșcovan desenul pe care-l făcuse.

